

Creating transitional objects through spatial representation: a shared approach for addressing grief within co-design and art therapy

Het creëren van transitionele objecten door middel van ruimtelijke representatie: een gedeelde benadering van rouwverwerking binnen co-design en beeldende therapie

Eva Demuyne & Valerie Teirlinck

In the aftermath of challenging and traumatic life events, including loss on a global or more personal scale, the human urge to create – or ‘poiesis’ – supports people in their efforts to make death and loss more comprehensible. Artistic expression and symbolization allow them to embody consolation during dark times.

Collaborating in the field between the disciplines of art therapy and architecture, the presenters explored ‘sublimation’ in the form of spatial representation. Building on the results of a design studio organized at the KU Leuven Department of Architecture, which invited the participating master students to design a memorial space in relation to a personal experience of loss, they developed a series of five sessions using visual media, and combining practices used in grief therapy, art therapy and co-design. This presentation will report on a pilot study conducted with bereaved individuals without a background in architectural design.

The preliminary results identify (1) the importance and beneficial effects of the ‘grief dialogue’ that took place within the group, (2) the emergence of a symbolic language and visual narratives through a careful selection and manipulation of the provided materials, and (3) the acquired active position of the participants in symbolizing and transforming their unique mourning processes, facilitated by the artifacts – or ‘transitional objects’ - they created.

Overall, their participation had a positive impact on their mental well-being, demonstrating the value of creation as an alternative to the current trend of commercializing ready-made objects

of mourning. Meanwhile, engaging with the participants on a sensory level beyond the spoken word proves to be a useful approach in the pre-design phase of a co-design process, allowing a designer to familiarize themselves with the unique visual language of a client in mourning and to design a memorial space tailored to their emotional needs.

Het creëren van transitionele objecten door middel van ruimtelijke representatie: een gedeelde benadering van rouwverwerking binnen co-design en beeldende therapie

In de nasleep van uitdagende en traumatische levensgebeurtenissen, waaronder verlies op mondiale of meer persoonlijke schaal, ondersteunt de menselijke drang om te creëren - of 'poiesis' - mensen in hun pogingen om de dood en verlies bevattelijker te maken. Artistieke expressie en symbolisering stelt hen in staat om troost te belichamen in donkere tijden.

Door samen te werken in het veld tussen de disciplines creatieve therapie en architectuur, verkenden de presentatoren 'sublimatie' via ruimtelijke representatie. Voortbouwend op de resultaten van een ontwerpstudio georganiseerd aan het Departement Architectuur van de KU Leuven, waarbinnen de deelnemende masterstudenten uitgenodigd werden om een herdenkingsruimte te ontwerpen in relatie tot een persoonlijk verlies - ontwikkelden ze een reeks van 5 beeldende sessies waarin praktijken gebruikt in rouwtherapie, beeldende therapie en co-design werden gecombineerd. Tijdens deze presentatie zal er verslag gedaan worden van een pilootstudie met nabestaanden zonder een achtergrond in architectuurontwerp.

De voorlopige resultaten wijzen op (1) het belang en de gunstige gevolgen van de 'rouwdialoog' die binnen de groep plaatsvond, (2) het verschijnen van een symbolische taal en visuele verhalen ontstaan door een zorgvuldige selectie en manipulatie van het verstrekte materiaal, en (2) de verworven actieve positie van de deelnemers in het symboliseren en transformeren van hun unieke rouwproces door middel van de artefacten – of 'transitionele objecten' - die ze creëerden.

Algemeen genomen had hun deelname een positieve invloed op hun mentale welzijn, wat de waarde van creatie aantoont als alternatief voor de huidige trend van het commercialiseren van kant-en-klare rouwobjecten. Ook blijkt het samenwerken met de deelnemers op een zintuiglijk niveau voorbij het spreken een nuttige aanpak in de pre-ontwerpfase van een co-designproces,

waardoor een ontwerper zich vertrouwd kan maken met de unieke beeldtaal van de cliënt in rouw en een herdenkingsruimte kan ontwerpen die is afgestemd op hun emotionele behoeften.

Biography

Eva Demuynck obtained a Master of Architecture degree (MSc) from KU Leuven in 2017. For the next three years, she worked at ALT architectuur (www.alt-architectuur.be), while she continued to develop her research interest in the intangible dimension of space and the design of architectural details. In 2020 she rejoined the Department of Architecture at KU Leuven after being awarded a PhD Fellowship Fundamental Research by the Research Foundation – Flanders (FWO) for her ongoing research project entitled: The embodiment of consolation: unlocking the interaction between mourning, drawing and space. Since then, she has been exploring how including bereaved individuals in the design of personalized memorial spaces can help improve their mental well-being. In doing so, she aims to develop a more empathic, human-centred approach to architectural design. She has also been teaching in various design studios, both at the bachelor's and master's levels.

Valerie Teirlinck has worked as a psychologist since 2013 at the Psychiatric Center Ghent-Sleidinge and for five years in her own practice in downtown Ghent. For the past four years, she attended the Lacanian creative therapy training at the Artevelde Hogeschool. As a result, her interest in the interface between care and art embedded itself in her work with clients. Her thesis examined the connection between sublimation, mourning and creation from a literature study, interviews with visual artists and experiences within the project The embodiment of consolation. Currently, she works in the art studio at the Department of Anxiety and Mood at the psychiatric centre. From the art therapy perspective, she explores with them how plastic materials and visual arts can form a narrative. Beyond that, she continues to build her own practice where beauty and connection with the other are important principles. Through art projects and collaborations with artists, she supports intimate creative therapeutic processes.

Recent publications and conference presentations

Demuynck, E., Lagrange, T., & Van Den Berghe, J. (2020). **The embodiment of consolation: an architectural unfolding of dwelling in the presence of absence.**

Proceedings Trondheim 2020, 44–54.

Demuynck, E., Lagrange, T., & Van Den Berghe, J. (2022). **The spatial dimension of mourning: exploring the potential of architectural drawing within architectural design in relation to bereaved architects' experiences of personal loss.** The Place of Memory and the Memory of Place, 17 Jun 2022 - 19 Jun 2022, Oxford.

Demuynck, E. (2022). **The embodiment of consolation.** Sixteenth European Arts Therapies Conference: Memory - Shaping Connections in the Arts Therapies, 14 Sep 2022 - 17 Sep 2022, Vilnius.

Demuynck, E. (2023). **Expanding the vocabulary of architectural consolation.** CA2RE conference for artistic and architectural research, 23 Mar 2023 - 25 Mar 2023, Aarhus.

Demuynck, E., Miglietta, E., Vroman, L., Lagrange, T. (contr.), Van Den Berghe, J. (contr.) (2023). **Forays into drawing: the (auto)ethnographic attitude in architectural research.** Researching beyond words: Investigating architectural research by drawing, 30 Nov 2023 - 01 Dec 2023, Lyon.